

IZDAJA OBČINSKA KONFERENCA SZDL LENART

Tiskano 4000 izvodov, po mnenju
republiškega komiteja za informi-
ranje št. 421-1/7 oproščeno plače-
vanja temeljnega prometnega
davka od proizvodov.

Domace NOVICE

LETO VI ŠT. 2. MAJ 1989

LENART

Ureja uredniški odbor:
Edvard Pukšič, Janez Kur-
bus, Jože Dreu, Leopold
Hameršak, Marija Jancič,
Bojan Tomažič in Marjan
Hanl
Glavni urednik: Marjan
Toš
Odgovorni urednik: Rudi
Lešnik
Lektorici: Cveta Jurišič in
Dragica Lovše

VAROVANJE DEDIŠČINE — MODA, NUJNOST ALI OBOJE?

Skrito lepoto mehkih, valovitih Slovenskih goric so že v preteklosti odkrivali naši veliki mojstri: pesniki, pisatelji, zgodovinarji, idr. Dosti je napisanega o ljudeh s slovensko-goriških gričev, o njihovem pridnem delu na trdi, pa vendar domači ilovnat zemlji, o njihovem nenehnem prizadevanju za hitrejši napredek teh lepih krajev.

Ko je sadno drevje v najlepšem razcvetu, ko nežna zelena barva obarva travnike, gozdove; ko zadiši vonj po zorani njivi, bogastvo prebujajoče pomladi privablja vedno več ljudi v naše kraje. Naravna in kulturna dediščina, ki so nam jo zapustili v varstvo naši dedje — za naše zanamce, je veliko bogastvo, katerega bomo morali bolj čuvati, se

ga zavedati; saj so to naše korenine, naša prvobitnost.

Lenarška občina je z naravno in kulturno dediščino izjemno bogata, vendar je v dosedanem razvoju turizma ni dovolj izkoristila. Kaj je tisto, kar nas dela drugačne od drugih krajev? Ohranjeni so elementi avtohtone kmečke arhitekture, značilne razpršene poselitve po gričih, zanimivi etnološki predmeti iz preteklosti, folklorno-turistične prireditve, ki se prirejajo po krajevnih skupnostih, prireditve vezane na verske praznike, kulinarčne specialitete tega območja in druge kulturne znamenitosti ter prijazni ljudje. To so naše prednosti, ki jih moramo znati ponuditi potniku ali turistu. Večjo skrb moramo posvetiti vsi, ki v tej

krajih živimo, da bomo ob nenehnem razvoju vendarle znali ohraniti vsaj delček slovenskoga-riške krajine, katero že močno načenja ne dovolj premišljeni posegi agromelioracij, ko nas v želji za pridobitev slehernega metra zemljišča že moti vsak zeleni grmiček. Očistiti moramo pokrajino črnih odlagališč smeti, potoke, urediti kanalizacijo — da bo narava spet lahko »zadihala«, da bodo otroci ob koncu 20. stoletja lahko še videli kakšen potoček, ki se žal, vedno bolj spreminja v mrtev, umazan, umetni vodni jarek. Bolj moramo poskrbeti za obnovo kulturnih znamenitosti, posebno tistih manjših, drobnih (kapelice, kužna znamenja), kateri tako popestrijo slikovitost naših krajev.

Zakaj sem vse to napisala? Na skupščini delegati in občani nenehno opozarjajo na premalo skrb za zdravo, čisto okolje. V naši občini želimo razvijati turizem. Tudi to je del turistične ponudbe in še mnogo več: urejeno, zdravo okolje s stalno skrbjo za kulturno in naravno dediščino je največ, kar lahko naredimo v skrbi za človeka, za njegovo bogatejšo življenje. Navezanost na korenine naših prednikov nam vliva nanehno moč in ponos. Živeti v razvijajočih se Slovenskih goricah naj pomeni vse to in še mnogo več: naj bo ponos pripadnosti in navezanosti na naše kraje.

In to, slednje, naj bo topla želja za letošnji 34. praznik občine Lenart.

PLAKETA OBČINE LE- NART 1989

1. LIVARNA — TOZD LE-
NART
2. ALFRED PIRHER, LE-
NART

PRIZNANJA OBČINE LE- NART 1989

1. OBRTNO ZDRUŽENJE
LENART
2. KULturna SKUPNOST
SLOVENIJE
3. OBČINSKA ORGANIZA-
CIJA RK LENART
4. ČEBELARSKA DRUŽI-
NA »IVAN JURANČIČ«,
CERKVENJAK
5. STANKO SRAKA, DR-
VANJA PRI BENEDIKTU
6. DRAGICA LOVŠE, LE-
NART

ČESTITAMO ZA 34. OBČINSKI PRAZNIK

DPO, SO in IS LENART

Na osrednji slovesnosti ob dnevu OF slovenskega naroda, so bila v Lenartu podeljena tudi priznanja:

● PRIZNANJA OF SLOVENSKEGA NARODA (SREBRNI ZNAK)

AKTIV KMEČKIH ŽENA ZADRUŽNE ENOTE LENART
za dosežene uspehe na področju kmetijstva in sodelovanja na različnih prireditvah

MARIJA HAFNER iz Lenarta

za uspešno dolgoletno organizacijo krvodajalskih akcij in vzgojo podmladka Rdečega križa

IVAN KURBUS iz Lenarta

za dolgoletno delo v KO SZDL Lenart in organih krajevnih skupnosti

IVAN DAMIŠ iz Zavrha

za dolgoletno uspešno delo v KO SZDL Zavrha in organih krajevnih skupnosti

MATIJA VRAČIČ iz Sp. Senarske

za dosežene uspehe na področju kmetijstva in utrjevanju delegatskega sistema

● PRIZNANJE OK SZDL LENART

BRUNO AJLEC iz Lenarta

za dolgoletno uspešno delo in vodenje planinskega društva Lenart

JOŽE CAF iz Lenarta

za dolgoletno uspešno delo v organih lovske družine Lenart in lovske gojitvenega bazena Lenart

ANTON FIRBAS iz Selca

za uspešno in prizadevno družbeno politično delo v KO SZDL Selca

KRAJEVNA ORGANIZACIJA RK CERKVENJAK

— za uspešno in prizadevno delo pri organizaciji in izvedbi humanitarnih akcij

ANTON TINAUER iz Dražen vrha

za dolgoletno nesebično in prostovoljno delo pri organizaciji invalidskega varstva

KRISTINA TRAVNER iz Lenarta

za zasluge pri razvoju lutkarstva v občini in uspešnem delu v KUD »Radko Smiljan«

JOŽE ŠKRLEC iz Jurovskega dola

za dolgoletno uspešno družbeno-politično delo v KO SZDL Jurovski dol in krajevni samoupravi

JOŽE ŠNAJDER iz Zg. Ščavnice

za dolgoletno uspešno delo v organih Lovske družine Zg. Ščavnica in krajevni skupnosti

SLAVKO ŠTEFANEČ iz Gradišča

za dolgoletno uspešno delo v KUD »Ernest Golob-Peter« Gradišče in krajevni skupnosti

FRANCKA ŠTOK iz Gradišča

za dolgoletno uspešno delo v krajevni organizaciji RK in KUD »Ernest Golob-Peter« v Gradišču.

Poslovanje organizacij združenega dela s področja gospodarstva občine Lenart je bilo v letu 1988 kljub vse težjim pogojem poslovanja dokaj ugodno, predvsem z vidika pridobivanja dohodka in akumulacije.

Fizični obseg industrijske proizvodnje je ostal na enaki ravni kot leta 1987 ob 12 % povečanju zaposlenih, od tega v industriji 10,2 %, kar kaže na padec produktivnosti.

Dokaj ugodni so rezultati na področju izvoza blaga, saj je leta večji za 16 %, pri tem pa se je uvoz zmanjšal za 2,5 %. Celotni prihodek gospodarstva občine se je povečal za 202,9 %, porabljena sredstva pa za 202,4 %, kar pomeni, da je ekonomičnost ostala na skoraj enaki ravni kot leta 1987.

Dohodek gospodarstva občine se je povečal za 204,4 %, pri čemer

V Centrovodu nadaljujejo z uspešnimi razvojnimi prizadevanji

se je v industriji povečal za 193,6 %, kmetijstvu za 204 %, gradbeništvu za 245,6 % in v trgovini za 194,2 %.

Razporejena sredstva za bruto osebne dohodeke so se v masi po-

Prvomajski nagajenec Leopold Polanec

»ORODJAR – TO JE ZELO LEP POKLIC!«

Med letošnjimi dobitniki prvomajskih nagrad, podelili so jih 26. aprila 1989 v Beogradu, je bil tudi naš občan Leopold Polanec, sicer zaposlen v tukajšnji temeljni organizaciji mariborske livarne. Mlad, 36 let star delavec, je zaljubljen v svoj poklic orodjarja, čeprav je lani ob delu diplomiral še na mariborski pedagoški fakulteti. Znanje in izkušnje mu pridejo še kako prav pri delu z mladimi v proizvodnji. V njej je vse več zahtevnih operacij, saj se tudi v tem kolektivu odločajo za vrhunsko tehnologijo in zahtevno proizvodnjo, da lahko konkurirajo na domačem in tujem tržišču. Sicer pa je Leopold prišel v ta kolektiv iz Zgornje Ščavnice, kjer ima ženo in družino. Toda za svoja otroka najde vse premalo časa, saj mu ga vzamejo služba, družbenopolitične in druge obveznosti. Redke proste trenutke zato posveča družini, poleg tega pa še športu in slikarstvu, pa tudi gradnji nove hiše v Le-

nartu. V teh časih je za takšno potezo sploh potrebna zvrhana mera slovenskogoriške »korajže«, saj se gradbeni materiali dražijo iz dneva v dan. Toda »Polde«, kot mu porečejo njegovi znanci in sodelavci, ima to prečudovito lastnost, da nikoli ne obupa in je rad tudi trmast. Trmast v pozitivnem pomenu te besede, saj se za nekaj odloči in tudi uresniči.

Prvomajska nagrada mu veliko pomeni, še posebej, ker je zrasel in se kalil v neposredni proizvodnji, ki ji namerava ostati zvest tudi naprej. Hkrati pa je ponosen, da je ta nagrada tokrat prišla v našo občino, ki se razvija in v kateri bodo v prihodnje mladi vendarle videli sovjo prihodnost. Pogostejše, kot so jo v časih pred 20 in več leti, ko se je orodjar Polde Polanec odločal za življenjsko pot in poklic...

Čestitamo in ponosni smo na takšne delavce, Polde!

J. Kurbus

Lenarško gospodarstvo v številkah

V POVPREČJU USPEŠNO

OSEMENJEVANJE GOVEJH PLEMENIC NA OBMOČJU TIMA KMETIJSKE ZADRUGE LENART

Kmetje — želje so uresničene

Od 1. aprila 1989 dalje osemnjemo goveje plemenice na območju občine Lenart v hlevu lastnika živali. Ta prehod iz dosedanjega načina osemnjevanja, ko je bilo le nekaj več kot 30 % govejih plemenic osemnjenih na domu, zahteva določeno prilagajanje in sodelovanje rejca živali in osemnjevalne službe.

V vasi, kjer je bil dosednji punkt za osemnjevanje je obsejena lesena tabla. V posebnem predalu so prazna naročila za osemnitev, oz. pregled živali. Lastnik živali izpolni naročilo, ki ima že natisnjene rubrike, da ga je lažje izpolniti. Izpolnjeno naročilo pritrudi z žebličkom na desko.

Pri izpolnjevanju naročila naj rejci upoštevajo navodilo, ki je natisnjeno na hrbtni strani.

V prehodnem obdobju, dokler se bodo vsi rejci seznanili z novim načinom, veljajo za posamezne vasi še orientacijske osemnjevalne ure, ko bo osemnjevalec v vasi. Te ure pa ne morejo popolnoma ustrezati. Zamuda

časa je pri osemnitvi na domu večja, in tako bo prihod osemnjevalca odvisen od števila naročil v prejšnjih vaseh.

Od rejcev pričakujemo, da bodo naročilo za osemnitev pritrili na desko do 7.30. ure. Tako bodo omogočili osemnjevalcu nemoteno delo. Osemnjevali bomo vsak dan razen prvi dan državnih praznikov.

Ob nedeljah in drugi dan državnih praznikov bomo osemnjevali po nedeljskem razporedu, ki je za enkrat enak kot dosedaj — torej na punktu. Če se bodo rejci držali dogovora in ob nedeljah pripeljali samo živali v pojatvi, bomo zelo hitro prešli tudi ob nedeljah na nov način.

Rejce obveščamo, da je osemnitev v hlevu lastnika vezana na prevoz z avtomobilom zaradi kontejnerja in tekočega dušika, v katerem je spravljeno seme za osemnitev. Predlagamo, da rejci, do katerih ob slabših vremenskih prilikah dostop do hleva z avtomobilom ni mogoč, naročijo osemnitev pri najbližjem sosesi.

Prizori, ki jih v Slovenskih goricah še srečamo

du, ki je dostopen z avtomobilom, in tja pripeljejo svojo plemenico za osemnitev. Če kmetija ni dostopna z avtomobilom, osemnitev ni mogoče opraviti v hlevu lastnika.

O vseh dopolnitvah, oziroma spremembah predlaganega načina dela, ki bodo pomenile nadaljnjo izpopolnitev, se bomo

dogovarjali z rejci, kmetijsko zadruzo in predstavniki Skupščine občine Lenart.

Z rejci smo doslej pri osemnjevanju govejih plemenic zelo dobro sodelovali. V bodoče pričakujemo še boljše sodelovanje in v prehodnem obdobju tudi razumevanje.

KMEČKI TURIZEM KLOBASA

Družina Klobasa — delavni, pridni in pošteti ljudje

Pri Lenartu snujejo nove turistične načrte. Med turistično ponudbo sodi tudi kmečki turizem. Pred leti so pričeli z izobraževanjem, pri Delavski univerzi Lenart je opravilo gospodinjstvo-turistični tečaj veliko kmečkih žena in deklet. Tudi Marija KLOBASA iz Gradišča, ki je med prvimi uredila turistične sobe v stari, lepo urejeni zgradbi v krajevnem središču, tik ob hiši, v kateri je vrtil svoje umetniško pero Ivan Cankar. Prvi gostje že prihajajo in seveda zadovoljni odhajajo. V Gradišču imajo navsezadnje kaj videti. Zgodovinske lepote in naravne znamenitosti (na žalost še ne preveč izkoriščene) dopolnjuje prijaznost domačinov.

Sicer pa se Marija KLOBASA ukvarja s čisto »ta pravim kmetijstvom« in čuti vse tegobe te panoge. Ima veliko piščančjo farmo, obdeluje precej zemlje, skrbi za urejenost doma in kmetije. Pomagajo ji tudi otroci, saj jim je vzorna mati. Poleg dela na kmetiji ima veliko nalog v gradiškem aktivu Kmečkih žena, pri njej pa je bilo pred kratkim tudi tradicionalno srečanje mladih kmetovalcev občine Lenart.

Morda vas zanima

VPRAŠANJE IN ODGOVOR

Na seji zborov SO LENART 18. novembra je delegacija KS Gradišče predlagala, da kmetom, ki tržne viške prodajo kmetijski zadrugi, te plačajo najkasneje v 10 dneh po opravljeni prodaji in ne šele po treh tednih, kot je običajno.

Plačilo odkupljenega mleka naj bi bilo 15. dan v posameznem mesecu. Izvršni svet Skupščine občine Lenart podaja naslednji odgovor: V Kmetijski zadrugi Lenart si kljub likvidnostnim težavam prizadevajo za plačilo odkupljenih pridelkov v dogovorjenem roku. Pri tem dosledno upoštevajo Zakon o zavarovanju plačil, oz. DUR (dolžniško upniška razmerja), se pravi, da se zagotavlja plačilo v 15. dneh, oz. v glavnem 15. dan po odkupu blaga od kmetijske zadruge.

Ker pa kmetijska zadruga v pretežni meri za prodano blago dobi menice ne pa denarja, daje menice drugim dobaviteljem ali pa v odkup, tako da je preliv denarnih sredstev na žiro račun kmetijske zadruge šele približno 17. dan po prodaji blaga. Problemi pa nastajajo zlasti, ko za odkupljeno blago takoj ne najdejo kupca, vendar kmetijska zadruga spoštuje sklep zadrugskega sveta, po katerem mora plačati kupnino kmetom v 21 dneh po odkupu blaga.

Pri odkupu telet se je kmetijska zadruga s prevzemniki dogovorila o takojšnjem plačilu, tako da že en mesec prodajalcem plačujejo kupnino neposredno po odkupu.

V zvezi z odkupom mleka se je kmetijska zadruga z vsemi, ki so povezani s prometom in prevzemom mleka, načelno dogovorila, da bo plačilo mleka okrog 15. dne v mesecu za nazaj, kot želijo proizvajalci. Do prekoračitve tega roka prihaja le še zaradi uvajanja računalniške obdelave podatkov pri Mariborski mlekarji. Kmetijska zadruga si bo v okviru obstoječih predpisov in dejanskih možnosti tudi v prihodnje prizadevala čimbolj varovati interese kmetovalcev.

Stanovanjski blok v Lenartu

Sodobna Mercatorjeva trgovina v Cerkevniku

Motocros center Osek

Moški in ženska sedita v avtobusu. Nenadoma začne moški šariti okoli ženskinih prsnih bradavic. Tedaj mu ženska pripelje klofuto. Hotel sem samo poslušati radio Luksemburg, se je začel izgovarjati moški. Tedaj pokaže ženska na njegove hlače in odvrne: »S tako kratko anteno ne bi dobili niti radia Maribor«.

23 POŽAROV — VELIKA ŠKODA

ALI SE ŠE ZAVEDAMO, KAKO TUDI V GASILSTVU IZKAZOVATI HUMANITARNO MEDČLOVEŠKO POMOČ?

Biti gasilec in član prostovoljne gasilske organizacije pomeni častno in odgovorno dejanje. Vendar le takrat, če tudi razum zna prislunhiti sočloveku v stiski, pa čeprav je do te pomanjkljivosti prišlo po lastni krivdi.

Ena izmed številnih tegob, katerim se človeštvo želi izogniti, so neusmiljeni požarni zublji, ki velikokrat zmagujejo nad človeškimi prizadevanji. Odgovornost za požarno varnost v občini Lenart, katere nosilka je med drugimi tudi Občinska gasilska zveza Lenart, označuje realizacija programa aktivnosti OGZ, njenih komisij in organov za leto 1988.

Na območju občine Lenart deluje 10 gasilskih društev z gasilsko enoto v Lokavcu, ki je v sklopu matičnega gasilskega društva Zg. Ščavnica, ter Industrijsko gasilsko društvo — IGD TOZD Livarna v Lenartu. V vseh GD OGZ Lenart je 595 aktivnih, 914 podpornih in 65 častnih članov.

Od 5/3—1988 do 15/3—1989 je bilo na območju lenarške občine 23 požarov in drugih intervencij v katerih je sodelovalo 282 gasilcev.

Vestnemu spremljevalcu za požar sproženih alarmnih naprav je lahko marsikdaj zastal dih, ko je zaskrbljujoče ugotovil, da je prav človek tisto ključno gibalno, ki s svojo malomarnostjo, z nespoštovanjem predpisov požarne varnosti, brezglavo oškoduje sebe in sočloveka v tem že tako trpečem bioprostoru.

Takšne in podobne ugotovitve so bile podane na rednem letnem občnem zboru OGZ Lenart, ki je bil 14. aprila 1989 v prijetnih prostorih GD Osek. Stanko Steinbauer, predsednik predstava OGZ, je v uvodnem poročilu poudaril zgodovinsko poslanstvo gasilstva, njegovo vlogo in pomen danes ter njegovo vlogo in pomen v izrednih razmerah.

Skozi velik del naše občine pelje magistralna cesta, ki povezuje Maribor z Lendavo. To nam pove, kako bi se morala naša humana organizacija na operativnem področju razvijati v prihodnje. Do sedaj smo se v glavnem opremljali za gašenje klasičnih požarov. V bodoče bomo morali posvetiti skrb nabavi razne specialne opreme za gašenje in reševanje pri posebnih požarih ali razlitju nevarnih snovi. Občnemu zboru je prisostvoval tudi Mirko Munda, član predstava GZS in predstavnik OGZ Ormož, ki je podal nekatere smernice za nadaljnje delovanje gasilcev Slovenije. Razmisleka vredne so bile besede Rudija Lešnika, predstavnika DPO občine Lenart, ki se je dotaknil numane medčloveške pomoči v soprostoru, pozitivnega odnosa do materialnih dobrin, ki so v ponos nam vsem, in prenosu tradicije na mlade. Osnova so društva Mladi gasilec na osnovnih šolah, ki delujejo kot samostojna društva. Smotno bi bilo še trdnjše povezovanje društev z matičnim društvom, kajti društvo brez mladine je kakor drevo brez korenin.

Nedvomno bo ostal v večnem spominu lenarčanom dobro poznani dosednji poveljnik OGZ Roman Muršec, ki je že od leta 1963 aktivno delal v operativi. Z vsem srcem se je posvetil gasilstvu, njegovemu vidnemu razvoju, žrtvoval veliko časa in znoja ter tvegaval svoje zdravje. Krmilo v operativi je predal mladem, ažurnemu dosedanjemu podpoveljniku Marjanu Fekonji iz GD Osek. Roman Muršec, ki ga še naprej veže dolžnost predstavnika GD Lenart, je izrazil pripravljenost pomagati tudi v prihodnje, hkrati pa se je z ganljivimi besedami zahvalil vsem za sodelovanje in za izkazano pozornost. Z burnim aplavzom je postal častni poveljnik OGZ Lenart.

Skupščina občine Lenart je tudi letos podelila prehodni pokal, ki je tokrat pripadel GD Benedikt, kot najuspešnejšemu GD za leto 1988. Drugo najuspešnejše je GD Voličina, tretje pa GD Lenart. OGZ je podelila tudi priznanja 2. stopnje. Prejeli so jih: oddelek za UNZ, OLO Lenart, PM Lenart, Agrokombinat Lenart in Ivan Vela. Predsednik OGZ Stanko Steinbauer se je zahvalil novemu častnemu poveljniku Romanu Muršcu za plodno delo in mu izročil posebno priznanje OGZ Lenart ter spominsko darilo.

Življenjski prostor je svojevrstno telo, preprejeno z bolj ali manj čvrsto pajčevino, velikokrat ognjeno. V njej tavajo ljudje, ki si, eni bolj, drugi manj, prizadevajo ohraniti bistvo človeške skupnosti.

RAZVOJ TELEFONSKIH ZMOGLJIVOSTI V OBČINI LENART

V začetku tega srednjeročnega obdobja, v letu 1986, je bilo v občini Lenart 498 telefonskih priključkov, ali 2,9 na 100 prebivalcev.

Za celotno Podravske regije so bili ti kazalci ugodnejši, saj je bilo na 100 prebivalcev 11,3 telefonska priključka, v SR Sloveniji pa 14,4 priključka na 100 prebivalcev. Po temeljnih plana razvoja PTT za območje naše SIS se bodo te zmožljivosti znatno povečale tudi v naši občini. Tako se je razširila VATC (vozliščna avtomatska telefonska centrala) v Lenartu od sedanjih 400 števil na 1400. S tem, da je krajevna skupnost Lenart dodatno naročila še 600 števil: za potrebe krajevne skupnosti Lenart 320, za potrebe združenega dela 80 in za sosednje krajevne skupnosti 200 (Jurovski dol 100, Voličina 50 Gradišče 50). Tako ima VATC v Lenartu zmožljivosti 2000 telefonskih števil. Na centralo v Lenartu pa so vezane: krajevna skupnost Gradišče z 250 telefonskimi številkami in krajevna skupnost Voličina z 250 telefonskimi številkami.

Ostale krajevne skupnosti so po temeljnih plana razvoja PTT zmožljivosti nabavile lastne krajevne avtomatske telefonske centrale z zmožljivostjo 384 telefonskih priključkov za vsako krajevno skupnost (Zg. Ščavnica—Lokavec, Benedikt in Cerkvenjak).

Skupaj se bodo povečale zmožljivosti telefonskih central za 2.654 telefonskih števil, ob upoštevanju sedanjih zmožljivosti pa za 3.152 telefonskih števil.

Poleg povečanja PTT central bo potrebno urediti poštne prostore v krajevni skupnosti Benedikt, Zg. Ščavnica in Cerkvenjak, kjer so ta dela že v teku.

V krajevne skupnosti imajo projektno dokumentacijo in izvajajo nekatera dela po terminskem planu. Aktivnosti pri izgradnji PTT mreže v krajevni skupnosti potekajo že od leta 1987. Največ je do sedaj narejenega v krajevni skupnosti Jurovski dol, kjer bodo naročniki priključeni na omrežje do 1. maja 1989. Dela pa prav tako dobro potekajo v krajevni skupnosti Lenart in Benedikt, kjer namenjajo končati z deli v letošnjem letu.

Krajevna skupnost Zg. Ščavnica bo nadaljevala z deli tudi na območju krajevne skupnosti Lokavec, tako bodo v letošnjem letu uredili poštne prostore, izvršili montažo nove centrale ter napolnili medkrajevni kabel Lenart—Zg. Ščavnica in položili krajevno mrežo v zemljo. Za realizacijo teh del pa so potrebna znatno večja sredstva občanov in širše družbe (PTT ter ostali sovlagatelji). Končno je bil v teh dneh razrešen spor med krajevnima skupnostima Zg. Ščavnica in Jurovski dol zaradi poznejšega preklopa telefonskih naročnikov iz naselij Dražen vrh, Ledinek ter Zice na centralo v krajevno skupnost Zg. Ščavnica. Tako so sedaj izpolnjeni vsi pogoji, da bo krajevna skupnost Jurovski dol lahko realizirala pogodbeno obvezo do občanov iz navedenih območij.

Kje nas čevelj žuli?

Ob preklopitvi telefonskih naročnikov iz VATC Lenart, na katero je vezana krajevna skupnost Jurovski dol, se bodo sprostile telefonske številke v Jurovskem dolu za 36 naročnikov. Ob ponovni prodaji teh telefonskih števil pa se je krajevna skupnost Jurovski dol zavezala zbrana sredstva nakazati na račun krajevne skupnosti Zg. Ščavnica.

Na razgovoru 8. februarja 1989 je vodstvo DO za PTT promet iz Maribora dalo pobudo, da se ugotovi tudi delu občanov-telefonskih naročnikov — iz sosednje občine Maribor—Pesnica na Sp. Velki, s katerimi je sklenila pogodbe krajevna skupnost Jurovski dol.

V krajevni skupnosti Cerkvenjak je odbor za izgradnjo PTT omrežja dobro zastavil delo. Do sedaj so vsa dela bila opravljena v predvidenem roku. Zbiranje sredstev bo sicer potrebno pospešiti tako, da se bodo načrtovana dela v letošnjem letu lahko nemoteno izvajala. Letos namenjajo zgraditi krajevno mrežo še v tistem delu, kjer jim tega ni uspelo v lanskem letu. Z DO

Mercator-Potrošnik so se dogovorili za prostore v katerih bo pošta, zato bo potrebno objekt ustrezno urediti ter izvršiti montažo in namestitev centrale.

Krajevna skupnost Gradišče vključuje v izgradnjo PTT mreže vse krajevne faktorje in na ta način zagotavlja, da bodo tekom leta v grobem zgradili krajevno mrežo, da bi jeseni že lahko priključevali naročnike.

Podobna situacija je tudi v krajevni skupnosti Voličina, ki pa je v lanskem letu napolnila medkrajevni kabel iz Lenarta do Zavrha in s tem zagotovila pogoje za izgradnjo krajevne mreže. V letošnjem letu bo potrebno nadaljevati z gradnjo krajevne mreže v krajevni skupnosti ter seveda pospešiti zbiranje sredstev pri občanah zaradi nakupa kablov in izvajanja del na omrežju. Tudi v tej krajevni skupnosti so realne možnosti, da začnejo priklapljati naročnike že letos.

Izgradnja PTT omrežja v krajevni skupnosti je zahtevna. Infrastruktura je draga, je pa predpogoj za hitrejši razvoj krajevne skupnosti in občine kot celote.

DOPIŠUJTE V DOMAČE NOVICE

STAROST IN INVALIDNOST

Vse, kar je živega v naravi, se bori, da čim dalje ostane pri življenju, tako je tudi z našim življenjem. Čas hiti, z njim hitijo tudi leta, ki bežijo kakor oblaki na nebu, kot da se bi jim nekam mudilo, in hitro se srečamo s popotnico, ki ji pravimo starost.

Tudi starost in invalidnost sta lahko lepi, če ju preživljamo pri dobrih ljudeh, ki imajo čut do starostnika in srce do invalida. Na svetu je najlepša roža ljubezen, najlepši cvet te rože je ljubezen do staršev in invalidov, vendar je te ljubezni v današnjem času zelo malo. Če se ozremo nekoliko po široko odprtem svetu, je razvidno, da so domovi onemoglih napol-

njeni do zadnjega kotička. V domu jim je sicer lepo, vendar jih mori zavest, da domačim niso več potrebni, počutijo se odrinjene in osamljene.

Njihove družine jih rajši pošiljajo v domove, kakor da bi jih imeli v svoji sredi. Nekaterim je celo ljubše, da jih ne vidijo.

Oče in mati sta vzgojila deset otrok, vseh deset otrok pa ne more prehraniti svojih staršev. Lahko se tudi vprašamo, zakaj je tako. Temu je lahko kriva vzgoja, morda pa je kriva družba, v katero človek zahaja. Star pregovor pravi: »Povej mi, s kom se družiš, in jaz ti bom povedal, kdo si.«

Spoštovana hčerka, dragi

sin, tudi vama tečejo leta in bosta v starosti in onemoglosti potrebovala nekoga, ki vama bo stregel. Potrebovala bosta nekoga, ki vama bo spregovoril kakšno tolažilno besedo. Drug pregovor pa pravi: »Ti očeta do praga, sin tebe čez prag in še naprej.«

Tako ne bi bilo lepo obrekovati vseh naših mlajših. Primer: mož in žena hodita v službo, otroke pošljeta v šolo ali vrtec, ostarelih staršev pa ne moreta pustiti doma nepreskrbljenih. Primorana sta jih poslati v dom onemoglih, kjer je poskrbljeno za vse.

Mnogo je tudi mladih, ki spoštujejo svoje starše, jih oskrbujejo z vsem, nudijo jim

topel dom, da lahko v miru živijo lepo življenje. Zgodi pa se tudi, da oče in sin ali oče in zet zidata hišo, mati čuva otroke, kuha kosilo, da se njihovi mlaj-

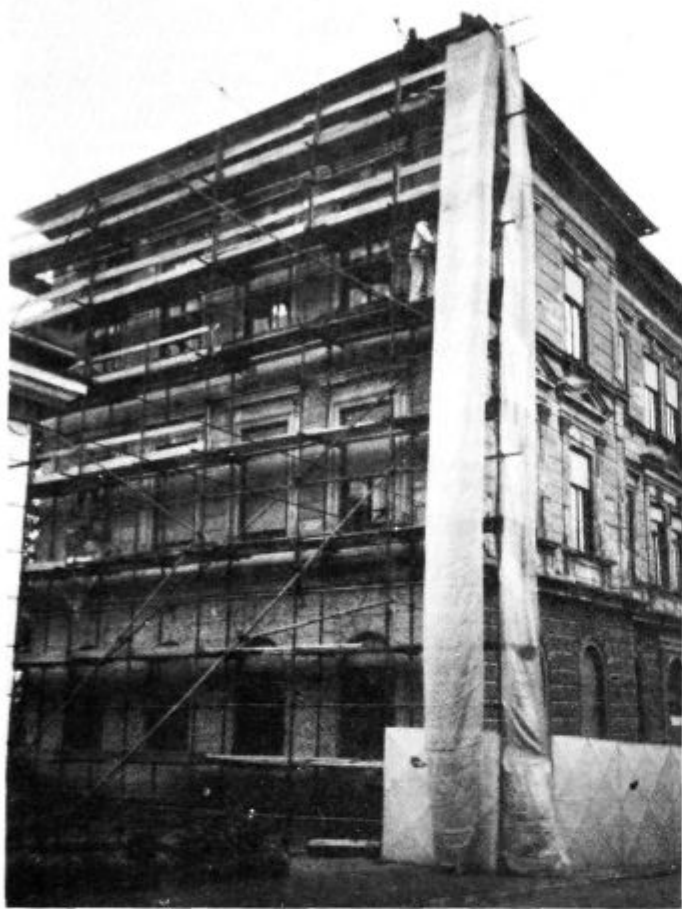
Prejeli smo...

ši, ki pridejo lačni in izmučeni domov, okrepcajo.

Življenje starostnikov je podobno večernemu soncu. Kakor se sonce ozira in jemlje slovo in žarek za žarkom umira, zapustilo skoraj nas bo.

Lep pozdrav vsem starostnikom in invalidom.

SEMESTRALNO IZOBRAŽEVANJE

Častitljiva zgradba učenosti dobiva lepšo podobo. V šoli na Trgu osvoboditve pri Lenartu naj bi zaživel tudi jezikovno izobraževanje odraslih

V tujini je znanje tujega jezika nekaj povsem običajnega, družba namenja veliko pozornosti in finančnih sredstev izobraževanju, zlasti v deželah, kjer ne govorijo svetovnega jezika — npr. Skandinavija. Pri nas je bil do nedavnega odnos do tujega jezika podcenjevalen, v osnovnošolskem, srednješolskem in visokošolskem izobraževanju ga je iz-

podrinila cela vrsta videoloških predmetov.

Zaradi dolgoletne napačne izobraževalne politike in poudarjanja »kvalitete«, ki z znanjem nimajo nič skupnega, je prihajalo (in še prihaja) do absurdnih situacij, ko tujega jezika ne obvlada marsikateri vodstveni delavec, celo uslužbenci v diplomat-

skih predstavništvih mu niso kos.

Slovenščina je specifični jezik, ki ga razume le malo ljudi izven meja Slovenije. Evropa se povezuje, širi se informacijski prostor. V obdobju, ko dogodki prehitevajo drug drugega, je od vsebine, oblike in ažurnosti komunikacije vse bolj odvisen celoten sistem medčloveških, meddržavnih in ekonomskih odnosov. Kdor govori samo en jezik, je v neenakopravnem položaju, saj lahko komunicira samo v domačem okolju.

V določenem delu javnosti je še vedno zasidrano prepričanje, da je učenje tujega jezika »izredno težko«, včasih nepomembno. Doseči je treba spremembo miselnosti.

Tuji jezik je kulturna vrednota. Znanje le-tega pa mora biti del splošne in kulturne izobrazbe slehernega posameznika, ne le intelektualcev.

Zakaj je znanje jezika postalo nuja? Človek je bitje z najrazličnejšimi interesi, motivi, ambicijami in čustvi, zato na to vprašanje ni mogoče dati popolnega odgovora.

Eden od vidikov je gotovo ekonomski, saj ima večina delovnih organizacij stike s tujimi poslovnimi partnerji.

Vsako leto Slovenijo obišče veliko tujih turistov. Turizem se pričene razvijati tudi v lenarški občini.

Živimo v informacijski dobi. Imamo dostop do najrazličnejših virov informacij — kabelska televizija, tuji časopisi in revije.

Obseg človekovega znanja se hitro širi, dosežki sodobne znanosti so nam dosegljivi le v tuji strokovni literaturi, saj je le-te v slovenščini zelo malo.

Človek ima neustavljivo željo po gibanju, spoznavanju tujih dežel in kultur. Kot socialna bitja čutimo potrebo po stiku z ljudmi, tudi iz tujine. Most, ki nas združi s tujcem, pa je jezik.

V lenarški občini je znanje tujih jezikov na nizki ravni. Živimo ob meji, zato je jezikovno izobraževanje še toliko pomembnejše. Delavska univerza Lenart že več let organizira tečaje nemščine za odrasle. V šolskem letu 1988/89 se je zanimanje za tečaje izredno povečalo, zlasti v delovnih organizacijah.

Od meseca marca potekajo tečaji v Agrokombinatu, Klemosu in Centrovodu.

Doslej je bilo izobraževanje omejeno le na začetne in nadaljevalne tečaje, ki se jih letos udeležuje 60 slušateljev. Prevladujejo udeleženci s srednjo, višjo in visoko strokovno izobrazbo. Premalo je mladih do petindvajsetega leta, saj je večina slušateljev stara čez trideset let. Do izobraževanja imajo pozitiven odnos in so motivirani. Izobraževanje je uspešno, saj slušatelji dosežejo dokaj visok nivo jezikovnega znanja.

Zaradi precejšnjega zanimanja bo jeseni uvedena semestralna oblika izobraževanja. Tečaji nemščine bodo razdeljeni na štiri semestre. Prvič bo organiziran III. semester. Delavska univerza Lenart je v zadnjem času priskrbel precej sodobne učne literature, kaset in učne tehnologije.

Že več let Delavsko univerzo pestijo nerešeni prostorski problemi. Sedaj tečaji potekajo po delovnih organizacijah, vendar je to začasna rešitev. Jeseni so se izobraževali v klubu občanov, ki je neprimeren. Delavska univerza potrebuje lastno učilnico, ki bi omogočala normalen učni proces in uporabo avdiovizualnih sredstev. Navedenih je bilo dovolj argumentov o pomenu poučevanja tujega jezika. Reševanje prostorske problematike se mora lotiti tudi Občinska izobraževalna skupnost, ki andragoškemu izobraževanju posveča premalo pozornosti.

Darja Ornik

ŠE O SPECIALISTIČNI DEJAVNOSTI V TOZD ZV LENART

Pri tehnični pripravi prejšnje številke Novic za tisk je prišlo do izpada dela materiala, ki opisuje specialistične dejavnosti v TOZD Zdravstveni dom Lenart. Že objavljeni sestavek dopolnjujemo z naslednjim obvestilom: Vsak mesec prvo ali drugo soboto ordinira specialist za OČESNE BOLEZNI — OKULIST. Po opravljenem pregledu pri zdravniku si pacient že lahko izbere obliko okvirjev za očala ter se dogovo-

ri za izgotovitev. Nosilci dejavnosti poskrbe, da so občani o datumu pregledov sprotno in primerno obveščeni.

Velika pridobitev za zobozdravstvo je ordiniranje specialiste — ORTODONTKE. Med mladimi je izredno veliko čeljustnih nepravilnosti. Zaradi različnih vzrokov zrastejo zobe izven vrste, štrlijo navzven ali navznoter, zobna loka se pri zapiranju ne ujemata v pravi len položaj itd.

Posledice takih stanj so mnogovrstne. Velikokrat gre za pomanjkljivo zvečenje, za težave pri dihanju, slabši duševni in telesni razvoj otroka za neprijeten videz, ki še kako moti razvijajočega se mladostnika. Takšni otroci dobijo posebne »aparate«, ki jih je seveda potrebno pridno nositi, saj le tako uspeh ne izostane. Dogaja se namreč, da otrok dobi aparat. Zaradi manjših začetnih prilagoditvenih težav majhni paci-

enti niso dovolj zavzeti, starši pa jih tudi ne spodbujajo dovolj in ves trud zobozdravstvenega delavca se izniči. (Porabi-jo se tudi sredstva.)

Zato priporočamo, da izkoristite priložnost za ureditev funkcionalnih in lepotnih napak zob in čeljusti, saj je, v nasprotnem primeru, pacientom, ko odrastejo, ponavadi še kako žal.

Urniki dela: Vsak petek dopoldan. Dr. Dušan Markoli

HIDRIČNE EPIDEMIJE KOT POSLEDICA NEUREJENIH VODNIH ZAJETIJ PITNE VODE

Higiensko neoporečna pitna voda predstavlja pogoj za obstoj življenja ter zdravja ljudi in živali. Neobhodno je potrebna za odvijanje vitalnih biokemijskih procesov na podlagi vzdrževanja potrebnega hidrostatskega in osmotskega pritiska v našem organizmu. Znanе so tudi usodne posledice pomanjkanja vode v našem organizmu.

Razen fiziološkega in higienskega značaja predstavlja voda tudi pomemben epidemiološki in toksikološki problem. Epidemiološki značaj pitne vode je pogojen s sposobnostjo vzdrževanja, prenosa in širjenja virulentnih patogenih klic, zlasti črevesnih nalezljivih bolezni.

Najbolj pogostne hidrične epidemije predstavljajo: trebušni tifus, paratifus in dizenterija. Razen mikrobnih povzročiteljev so pogostne epidemije tudi z različnimi virusi, kot so: virus otroške paralize, virus epidemnega hepatitisa A, virusa slinavke in paraklejeve itd.

Z onesnaženo vodo je možen tudi prenos jajčec različnih črevesnih parazitov — gliste, podančice, pasja trakulja ter ciste amebne dizenterije.

Poleg biološko onesnažene je lahko voda onesnažena in zdravju škodljiva zaradi prisotnosti različnih kemijskih substanc, kar poveča njen toksikološki značaj. V prvi vrsti na to vpliva predvsem dognojevanje kmetijsko obdelanih površin, ki so v bližini vodnih zajetij, z umetnimi gnojili. Naslednjo nevarnost predstavlja kemična zaščita poljedelskih kultur na imenovanih vplivnih območjih ter vrsta drugih vzporednih onesnaževalcev površine zemljišča. Podtalnica, ki nenehno oskrbuje vodna zajetja pitne

vode, izravnava svoj primanjkljaj v meteornih vodah, ki leta in leta izpirajo s kemičnimi ali biološkimi snovmi onesnažene površine.

V preventivni zaščiti pitne vode vodnih zajetij sta pomembni dve aktivnosti:

1. Zagotoviti je treba zaščitne varnostne pasove ter sproti nadzorovati kršitve potrebnega higienskega režima na teh območjih.

2. Stalno spremljanje mikrobiološke in kemične kakovosti

zaščite zdravja potrošnikov le-to razkuževati — klorirati.

Kar zadeva zaščitene varnostne pasove je treba vedeti, da je za higiensko kakovost pitne vode najvažnejši neposredni varovalni pas okoli vodnega zajetja oziroma izvira. Odvisno od velikosti in kapacitete vodnega zajetja bi moralo biti zemljišče okrog vodnega vira ograjeno z žično ali drugo ustrezno ograjo v polmeru cca. 10 m okrog objekta. Dostop

vode in spremljanje rezultatov analiz. Frekvenca vzorčenja je odvisna od urejenosti vplivnih zaščitnih območij in higienskega stanja pitne vode. Ob poslabša-

ZANIMALO VAS BO

nju higienskega stanja vode pa je treba vzorčenje podvojiti, oziroma potrojiti, dokler vzorec pitne

pitne vode. Ob pojavu morebitnih higiensko neustreznih izvidov je treba pitno vodo zaradi

na to območje je dovoljen samo pooblaščenim osebam, ki skrbijo za vodooskrbo. Sam vodni objekt mora biti zgrajen skladno s sanitarno tehničnimi normativi za gradnjo vodooskrbnih objektov. To neposredno zaščitno območje je večinoma odraz higienske kakovosti vode.

Drugi in tretji varovalni pas nista ograjena in je velikost odvisna od vplivnih območij vodnega vira podtalne vode. Na drugem vplivnem območju je nedopustno graditi razne objekte in kanalizacijske naprave. Prepovedana je reja domačih živali in gnojenje zemljišča z naravnimi in umetnimi gnojili.

Tretji varovalni pas predstavlja celotno urbano območje, ki gravitira na vodno zajetje. Na imenovanem teritoriju je treba uvesti stalno higiensko epidemiološko opazovanje dogodkov na tem terenu. Zaradi zaščite zdravja in varnosti občanov je treba uvesti stalno vzorčevanje

vode povsem ne ustreza zahtevanim higienskim normativom pravilnika. Da se izognemo nezaželenim posledicam za zdravje ljudi, morajo takšno higiensko oporečno pitno vodo sprotno razkuževati strokovno pooblaščen osebe.

Tri hčerke so se hkrati poročile in starši so prisluškovali pri vratih spalnic. Prva hčerka se je smejala, druga jokala, tretja pa je bila čisto tiha. Naslednje jutro jih je mati vprašala, zakaj so se smejale, jokale in molčale.

Prva je odgovorila: »Saj ste mi vedno rekli, naj se smejim, če me kaj žgečka!«

»In jaz, jaz naj bi jokala, če me kaj boli«, je rekla druga.

»Mene pa ste vedno učili«, odgovori tretja, »naj ne govorim, če imam polna usta.«

Zdravstvena ambulanta Cerkevnik — odslej boljše zdravstveno varstvo za domačine

Ko zadiše omamno pečene gibanice . . .

NIKJER DRUGJE NA SVETU NIMAJO »SLOVENSКИH GORIC«

Spominjam se učiteljice zemljepisa v osnovni šoli, ki nam je zanimivosti in lepoto sveta željni slovenskogoriški mladeži pripovedovala o razsežnostih tega sveta, o tujih deželah, celinah, o ljudeh in lepotah tistih krajev . . . Spominjam se takrat še prvih filmov v črnobeli verziji o privlačnostih tujih krajev . . . Spominjam se mladostnih želja in fantazij o nedosegljivi lepoti tistih opisovanih dežel, ki bi jih vsi tako srčno radi videli, doživljali in spoznali . . .

Kje so že leta osnovnošolskega zemljepisa in črno bele televizijske reklame za tuja prostranstva? Mladostne iluzije so se že zdavnaj spremenile v vsakodnevno prebijanje skozi življenje. Toda nekaj je vendarle ostalo — razmišljanje! Razmišljanje o lepotah, o dobrih ljudeh, o prečudovitih skrivnostih narave, ki jih ne najdeš nikjer drugje na svetu . . .

Zakaj tega nismo dojeli že prej, zakaj nam o tem ni pripovedovala tovarišica v šoli, zakaj ne slikala televizija? Zakaj? Kajti ta današnja vsebina mojega razmišljanja ni namenjena tujim svetovom, ne neznanim deželam in ljudem! Ne! Danes razmišljam o domači zemlji, o naših in mojih (tudi tvojih! op. p.) domačih lepotah in skrivnostih . . . Sredi teh skrivnosti pa živimo že od nekdaj, kajti te domače skrivnosti imajo najlepše in najbolj privlačno ime: SLOVENSKE GORICE!

Hlastamo za tujimi lepotami in pozabljamo na najlepše — domače. A vendarle se zdi, da v zadnjem času le ne mislimo samo na druge dežele, da smo tudi

v naši občini prenehali tarnati in samo iskati nekoga, ki bi bil pripravljen pomagati, vlagati, posodabljati . . . Zakaj tudi doma imamo zagnane, dela vajene ljudi, imamo že tudi strokovnjake, imamo ideje in pridne, v sto in sto letih preteklosti prekaljene slovenskogoriške roke. Vse to pa je več, kot vse tuje dežele s svojimi lepotami. To je tisto, o čemer bi morali razmišljati že pred leti. Pa niso in nismo! Ker smo vsi menili, da sami nimamo kaj pokazati, da ne bomo zmogli ali znali, da preprosto ne bo denarja . . .

Danes pa občina Lenart ima kaj pokazati. Neverjetno je le to, da še vedno tuji ljudje, mimoidoči ali naključni prišleki prej vidijo vse lepote, dosežke, svetlo prihodnost, kot domačini sami. Vidijo sodobno mlado naselje središča občine, vidijo razvijajoče

se krajevne centre, vidijo mlado industrijo, napredek zasebnega in družbenega kmetijstva, vidijo mlade strokovnjake, ki so željni dosežkov in skupaj s tisoč in tisoč delovnih rok hite za lepšim in boljšim . . . no saj veste . . . jutri!

Slovenske gorice sem prehodil in prevozil po dolgem in počez.

Spominjam se starih slamnjač na Benediškem vrhu, spominjam se nekdanjih zamočvirjenih travnikov na dnu gradiškega jezera, prašnih in pozimi težko prevoznih krajevnih cest, . . . spominjam se akcije dela in zagnanosti pri asfaltiranju občinskih prometnih poti, glasovanj za samoprišpevke, padalcev ob praznikih in dirkah na Poleni. In ob vsem tem se spominjam besed nekega sošolca iz osnovne šole, ki si je že takrat želel pobegniti iz tiste za-

Hotel Agata v Črnom lesu — bodočnost turizma občine Lenart

stalosti, želel oditi v tiste lepe svetove neznanega, o čemer je pripovedovala učiteljica zemljepisa.

Na srečo se danes čas obrača in dogaja se, da vse več tudi mladih želi in prihaja nazaj, vse več ljudi vidi prihodnost v domačem kraju.

Slika lepe prihodnosti se jasni, obrisi nejasne domišljije in primerjav s tujimi lepotami postajajo prijetna domača stvarnost, ki jo poudarjajo sodobno zasnovano mlado mesto sredi občine, industrija, hladilnica, motocross stadion, hotel Agata, lepi nasadi jablan in hrušk in zadovoljen kmet na njivi. In ko prijetno zadiši po komaj pečenih gibanicah, me mine, da bi še razmišljal o varljivih predstavah o tujih deželah!

Jože Barta, 44-letni veteran

Športni kotiček

NAMIZNI TENIS

Občinsko tekmovanje v namiznem tenisu je bilo v Cerkevniku v novi telovadnici, sodelovalo pa je 8 ekip.

REZULTATI:

1. DTV Partizan Voličina (ŽIVKO, BARTA, TUŠ), 2. Centrovod (WASA, EZBL, GAGIČ), 3. Cerkevnik I. (BRATKOVIČ, KURI, ČUŠ).

V posameznem tekmovanju je sodelovalo 18 tekmovalcev, vrstni red je bil sledeči:

1. BARTA J. (Partizan Voličina), 2. KURI (Partizan Cerkevnik), 3. ŽIVKO F. (Partizan Voličina), 4. TOMAŽIČ (Partizan Benedikt).

SLOVENSKO-GORIŠKA IKEBANA

On: »Tako, pa je spet tukaj naš občinski praznik! Čas za pregled dosežkov, delovnih nalog. Osrednji prireditvi sta sejem drobnega gospodarstva in dirka v motokrosu!«

Ona: »Kako pa gre to skupaj, sejem in motokros?«

On: »Seveda gre, pravzaprav bi šlo. Samo pomisli, kako hitro bi napredovalo lenarško drobno gospodarstvo na motorjih za motokros! Mnogo mnogo hitreje kot ob sedanjih — občinski podpori!«

Tokratno Ikebano smo pričeli v dramski obliki. Tako jo bomo tudi končali. Časi so namreč — dramatični!

Dramatično je tudi v lenarški komunalni. Odgovorni predstavnik je pred kratkim izjavil, da povsod sprejemamo nove naloge, čez nekaj časa pa se bomo zbudili v lastnem gnoju. Seveda, ko pa pometamo povsod drugod, samo pred lastnim pragom ne!

V Agrokombinatu plačujejo partijsko članarino tako in toliko, kolikor se komur zljubi. Naj jim bo, če morda tudi — delajo tako!

V krajevni skupnosti Gradišče dajejo v najem dve asfaltirani avtobusni postaji najboljšemu ponudniku. Jaz bi tako storil tudi z občinsko komunalno, šolstvom, zdravstvom . . .

Lenarški prosvetarji prinašajo na občinsko izobraževalno skupnost plačilne liste svojih kolegov iz sosednjega Maribora. Trapasto! Bi ja raje tiste — iz sosednjega Murecka!

On: »Kmalu bomo dobili nove kadre, nove sposobne moči . . .«

Ona: »Kako to misliš?«

On: »Oni s partije bo šel na občinsko upravo, oni z občinske uprave pa v skupščino!«

Ona: »Čakaj, kaj pa tisti iz skupščine?«

On: »Ja, na partijo, ne!«

LOVRO KOLOMAN